

Εκδόσεις
δὲ τοῦ μηνός.
Τμήμ. ἑτησία
Δραχ. 10.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

ἕως δέου.
Δ. ἑσπ.

Τ Ω Ν

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(Συμπράξει τινῶν πεπαιδευμένων ἐκδιδομένη παρὰ Δ. Ἀνσέλιμου.)

ἌΡΙΘ. 3.

1857.

(Σεπτεμβρίου)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ. (συνέχεια). — ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ. Περί κεντήματος (broderie). — ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Συνέχεια εἰς τὸ περὶ ἐργασίας ἀνθρωπικῆς, φυσικῆς καὶ μηχανικῆς. — ΚΤΗΝΟΛΟΓΙΑ. Περί ἵππων. — ἈΜΠΕΛΟΠΟΙΙΑ. — ΟΥΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑ. — Χρῆσις ἀρωμιά τοῦ μαγειρικῆς ἀλατος. — ΔΙΑΦΟΡΑ. Ἐταιρίαι τῆς ἐγκρατείας. — Περί τῶν ὄχλων τῶν τρεφεμένων διὰ τοῦ χύματος καὶ τῶν κατοικούντων εἰς τὰ δένδρα. — Τρόπος τοῦ νὰ καταστήσῃ τις ἀδιάθερον πᾶν εἶδος ὑποδήματος.

ΥΓΙΕΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

(Συνέχεια.)

Ὅταν ἀλλάσῃς τὰ σπάργανα τοῦ βρέφους, πρέπει νὰ πλύνῃς τὰ μέλη του μετ' ἑπιπλοῦν ὕδωρ, εἰς τὸ ὅποιον προσθέτεις ἐνίοτε καὶ ὀλίγας βανίλας βανίλλης ἢ ἄλλου τινὸς ἀρωματικῆς ὑγροῦ, καθὼς κολωνιακοῦ ἢ λαβαντιδικοῦ ἀλκοολίου. Ὅσάκις δὲ ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ σώματος του φαίνεται εἰς κἀνὲν μέρος ἐκδαρμένη, ἐπίπασσαι το μετ' κόνιν λυκοποδίου, ἢ μετ' ἄψιδον πριονίσματα λευκοῦ ξύλου κρησαρισμένα, ἢ καὶ μετ' ἄμυλον (νισοστέν). Πλύνε δὲ τὴν κεφαλὴν ἀμέσως μετ' ἑπιπλοῦν ὕδωρ, ἀλλὰ μὴ τὴν κτενίζῃς μετ' βίαν.

Τὸ γάλα τῆς μητρὸς εἶναι ἡ ἀρίστη τροφή τοῦ παιδίου. Αἱ μητέρες ἀποφεύγουσι πολλὰς ἀβρῶσεις, ὅταν θηλάζωσι μόναι τὰ παιδία των. Τὸ πρῶτον γάλα εἶναι ὀλίγον ὀρρώδες καὶ καθαρῆς τὸ παιδίον, παχύνεται δὲ κατ' ὀλίγον. Ἄλλ' ἂν μὴ συνειθίσῃ τὸ παιδίον νὰ θηλάζῃ πάντοτε ὁσάκις φωνάζει, ἐπειδὴ ἡ ὑπερβολὴ τῆς τροφῆς ἀντὶ ὠφελείας θέλει φέρεται διάρροια καὶ ἔμετον, καὶ τὸ παιδίον θέλει ἀρχίσῃ νὰ ὑποφέρῃ.

Ὅταν τὸ παιδίον πεινᾷ τρώντι, ἀκολουθεῖ τὴν μητέρα μετ' ἄψιδον βλεμματα, καὶ λείπει τὰ μικρά του δάκτυλα, ἂν δὲ τῷ παρουσιασθῇ ὁ μαστὸς τὸν σφίγγει μετ' ἄψιδον χεῖρας.

Τὸ νεογνὸν παιδίον πρέπει νὰ θηλάσῃ πέντε ἢ ἕξ ὥρας μετὰ τὴν γέννησιν.

Ἐν τοσούτῳ δὲ τὸ ποτιζοῦσι σακχαρωτὸν ὕδωρ· ἂν δὲν πιάνη τὸν μαστὸν, καὶ ἂν δὲν ἐκβάλῃ κάτωθεν τὴν πρασινοκολλώδη ἐκείνην ὕλην ὀνομαζομένην μηκῶνιον, τῷ δίδουσι ἔν τῳ δύο χογλιάρια κικωρικοῦ σιροπιῦ.

Τὸ βρέφος πρέπει νὰ θηλάζῃ ἀπὸ τρεῖς εἰς τρεῖς ὥρας. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἔχει ἱκανὸν καιρὸν τὸ γάλα νὰ σχηματισθῇ ὡπωσοῦν θρεπτικόν. Ἄν τὸ παιδίον ἀρχίσεν ἤδη νὰ τρώγῃ καὶ ἄλλα πράγματα, ἄς θηλάζῃ ἀπὸ 4 εἰς 4, ἢ ἀπὸ 5, εἰς 5 ὥρας. Μετὰ τὸν ἕκτον μῆνα εἶναι καλὸν νὰ συνειθίσῃ νὰ μὴ θηλάζῃ τὴν νύκτα. Ὅταν δὲ ἀρρώσῃ ἢ ἀποχῇ τοῦ γάλακτος τὸ ὠφελεῖ. Τὸ γάλα εἶναι ἀναγκαῖον ἀπολύτως ἕως οὗ φανῶσι τὰ ὀδόντια, ἢ ἕως τὸν τρίτον καὶ τέταρτον μῆνα. Τότε μάλιστα πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ τρώγῃ καὶ ἄλλο τίποτε. Ὅταν εἰς ἔλλειψιν γάλακτος τῆς μητρὸς, τῷ δίδεται γάλα αἰγὸς ἢ βοῦς, πρέπει νὰ ἦναι κρυμμένον μὲ χλιαρὸν ὕδωρ.

Τὰ πρῶτα φαγητὰ τοῦ παιδίου, ἐκτὸς τοῦ γάλακτος, πρέπει νὰ ἦναι σαλέπιον ἢ ὀρύζιον κοπανισμένον, ἄλευρον ὀλίγον κοκκινισμένον (καβουρδισμένον) εἰς τὸν κλίβανον μὲ σακχαρωτὸν γάλα. Ἐπειτα ὁ πολλτὸς γινόμενος ὡς ἐφεξῆς· λάβε πολυέψητον ἄρτον ὡπωσοῦν ξηρὸν, ἄφες τον νὰ διαβραχῇ ὀλίγας ὥρας εἰς τὸ ὕδωρ, ἔπειτα βιάσαι τον 6 ἢ ἑπτὰ ὥρας· ἐφύσον δὲ λαμβάνῃ πῆξιν τινὰ καὶ σύσασιν τὸ μίγμα τοῦτο, χύσον χλιαρὸν ὕδωρ, πέρασέ το ἔπειτα ἀπὸ κρησάραν καὶ ρίψον ὀλίγον σάκχαρον, καὶ χύσον ὀλίγας βανίλας ἀνθοσάματος. Εἶναι δὲ ὁμοίως καλὴ τροφή ἢ σιγίγδαλις, τὸ ἀγγιλιεῖ γνωρίζομενον ἀρροσούρουτ, τὸ ἄμυλον τοῦ γεωμήλου κτλ.

Περὶ δὲ τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον μῆνα τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ λαμβάνωσι καὶ ζωμὸν μὲ ὀλίγον ἢ μὲ ἄλλας, ἢ μᾶλλον μὲ σάκχαρον. Μετὰ ταῦτα, ἂν χωνεύωσι, δίδε εἰς αὐτὰ καὶ λιπαρὰ βροφήματα (σοῦπας) τοῦ χυμοῦ τῶν ἐψημένων κρεάτων κτλ. Εἰς δὲ τὰ χειραδικὰ καὶ ὀλίγον οἶνον μὲ ὕδωρ καὶ σάκχαρον. Πολλάκις αἱ μητέρες δὲν συμφέρει νὰ θηλάζωνται καὶ δι' ἄλλας ἀσθενείας, αἱ ὑποῖαι ἤθελον χειροτερεύσει ἢ μεταδοθῇ εἰς τὸ βρέφος καὶ διὰ τὴν ἀδυναμίαν μάλιστα τοῦ στῆθους. Τότε καταφεύγουσιν εἰς τίτλας ἢ βυζάστρας. Ἡ τίτλη πρέπει νὰ ἔχῃ 24 ὡς 30 χρόνων ἡλικίαν, καλὴν ὑγίαν, θαλερὸν πρόσωπον, εὐμορφα εἶτε λευκὰ ὀδόντια, μαστοὺς ὡπωσοῦν μεγάλους καὶ σκεπασμένους ἀπὸ διαφανεῖς φλέβας, τὴν δὲ θηλήν ἀρκετὰ ἐξέχουσαν διὰ νὰ τὴν πιάνῃ τὸ παιδίον. Αἱ μελαγχριναὶ γυναῖκες ὠφελοῦσι περισσότερον εἰς τὰς πόλεις παρὰ τὰς ξανθὰς.

Τὸ καλὸν γάλα δὲν ἔχει τινὰ ὀσμὴν, εἶναι χρώματος λευκοῦ κλίνοντος

εἰς τὸ θυράνιον, καὶ γεύσεως ὀλίγον γλυκείας. Ὅταν τὸ χύσῃ εἰς ἐπιφανεῖαν τινα κατωφερῆ, κρατεῖται εἰς βανίλας. Ὅσω παλαιότερον τύγῃ, τόσον εἶναι καὶ παχύτερον. Ἡ τροφὸς δὲν πρέπει νὰ ἀλλάσῃ τὴν συνειθισμένην τῆς δίκαιαν· ποτὲ δὲν πρέπει νὰ παραδίδεται τὸ παιδίον εἰς τιτθὴν, ἥτις βλέπει τὰ καταμήνιά της· ἂν ἔλθωσι δὲ ἐν τῷ μεταξῷ, καὶ ἢ μὲν γυνὴ εἶναι εὐρωστος, τὸ δὲ παιδίον φαίνεται ὅτι δὲν ἐνοχλεῖται, ἄς ἐξακολουθῇ νὰ θηλάζῃ. Ἄν ὁμως συμβῇ τὸ ἐναντίον, πρέπει ἢ τροφὸν νὰ ἀλλάξῃ ἢ τὸ παιδίον ν' ἀπογαλακτίσῃ (ἀποκόψῃ). Ἄν καὶ τὸ γάλα τῆς ἐγκύου γυναικὸς δὲν ἔχῃ κάμμίαν βλαπτικὴν ποιότητα, γίνεται ὁμως πολλὰ ὀρρώδες, εἶτε νεροῦλον καὶ δὲν τρέφει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ὅταν ὁμως καὶ τὸ παιδίον καὶ ἢ τροφὸς ὑγιαίνωσι, ἢ θήλασις δύναται νὰ ἐξακολουθησῇ.

Εἰς ἔλλειψιν τροφοῦ τὸ γάλα τῆς αἰγὸς εἶναι τὸ καλῆτερον, τόσω μᾶλλον ὅσω τὸ ζῶον τοῦτο συνειθίζει μὲ τὸν καιρὸν νὰ μένῃ πλησίον τῆς κλίνης τοῦ παιδίου. Πρέπει ὁμως νὰ τὴν ἀφίνωμεν νὰ τρέχῃ εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα, καὶ ποτὲ νὰ μὴ τρώγῃ βλαπτικὰ χόρτα.

Παιδίον τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη 20 ἢ 22 ὀδόντια, πρόσωπον εὐχρουν (κόκκινον) σάρκας στερεὰς, ὀμμάτια ζωηρὰ, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ εὐρωστον ὑγίαν, πρέπει νὰ ἀπογαλακτισθῇ. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἀπὸ τὸν 12 ὡς τὸν 15 μῆνα· ἀλλ' αἱ ἀδύνατοι καὶ μαλακαὶ γυναῖκες πρέπει νὰ ἀπογαλακτίσωσι ἐνωρίς· τὸ δὲ ὑγιερὸν παιδίον καὶ μὲ κελὰ ὀδόντια δύναται νὰ ἀπογαλακτισθῇ καὶ εἰς τὸν 9 ἢ 10 μῆνα (3.).

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ κεντήματος (broderie).

Ἡ τέχνη τοῦ κεντητοῦ φαίνεται νὰ ἦναι ἀρχαία· πιστεύουν πολλοί, ὅτι οἱ ἐφευρετὰί ταύτης νὰ ἦσαν οἱ Φρύγες, καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν νὰ διεδόθη εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη, τὰ ὑποῖα τὴν ἐπιτηδεύονται μὲ περισσοτέραν ἢ ὀλιγωτέραν τελειότητα. Ἡ τέχνη αὕτη εἶναι προφανῶς ἀντικείμενον τῆς πολυτελείας, τὴν ὁποῖαν δὲν θέλομεν ἐνασχοληθῇ νὰ περιγράψωμεν καθ' ὅλας τῆς λεπτολογίας, καὶ δὲν θέλομεν δυνηθῇ νὰ πράξωμεν τοῦτο, εἰμὴ κάμνοντες χρῆσιν μιᾶς ἀπείρου ποσότητος εἰκόνων, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ προσδιορίσωμεν εἰς τὰ ἀντικείμενα μιᾶς γενικωτέρας ὠφελείας, καὶ τὰ ὁποῖα διαφέρουν (intéressent) ζωηρότερον τὴν πλέον πολυάριθμον κλάσιν τῶν ἀνθρώπων.

Περὶ τῆς τέχνης ταύτης ὁμιλεῖ διεξοδικώτερον καὶ μὲ γλαφυρότερον τρόπον ὁ Σαιντ-Ὄβεν (Saint-Aubin) εἰς τὴν συλλογὴν τῶν τεχνῶν καὶ

ἐπιτηδευμάτων τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἡμεῖς θέλομεν περιορισθῆ εἰς τὸ νὰ δώσωμεν σημειώσεις τινὰς γενικὰς καὶ νὰ διαγραφῶμεν τὰς ἀναπτύξεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς χειροτεχνίας.

Δύναται τις νὰ κεντήσῃ ἐπὶ παντὸς εἴδους ὑφάσματος, μεταχειριζόμενος πρὸς τοῦτο ὅλας τὰς οὐσίας, κίτρινες δύνανται κατεργαζόμεναι νὰ καταστήσῃ εἰς νῆμα. Ὁ χρυσοῦς, ὁ ἀργυρὸς, ἡ μετάξι, τὸ βαμβάκι, τὸ ἔριον, κτλ. εἶναι ὕλαι τὰς ὁποίας μᾶλλον ἢ ἥττον τεχνιέντως μεταχειρίζονται ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων, διὰ νὰ περαστήσῃ ἐπ' αὐτῶν σχήματα ἀνθῶν, φύλλων, ἐντόμων, ζώων, προσώπων, τέλος ὅλα τὰ σχήματα καὶ τὰς μορφὰς τῶν προϊόντων τῆς φύσεως. Κάνεις δὲν ἀγνοεῖ, καὶ τοῦτο εἶναι ἐν γένει κοινόν, ὅτι οἱ Γάλλοι ὑπερτερῶν ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη ὡς πρὸς τὰ εἶδη τῆς φιλοκαλίας δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον, ἂν τὰ εἶδη τῶν γαλλικῶν κεντημάτων ἀπολαμβάνουν τὴν προτίμησιν εἰς ὅλας τὰς ἀγορὰς τοῦ κόσμου.

Τὰ κεντήματα τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐγκεντροῦνται σχεδὸν εἰς μόνην τὴν πόλιν Λυὸν, ὅπου ταῦτα ἀναπτύσσονται μὲ τὴν μεγαλητέραν τελειότητα καὶ τὴν ἀκριβεστέραν φιλοκαλίαν. Τὰ ἐκ μετάξι κεντήματα κατεργάζονται εἰς τὰς πόλεις Λυὸν, Νίμην (Nîmes) καὶ εἰς τὴν Τούρτην (Tours). Τὰ ἐκ βαμβακίου καὶ ἐρίου κατεργάζονται εἰς ὅλα τὰ χειροτεχνεῖα τῆς Γαλλίας μὲ πλείονα ἢ ὀλιγωτέραν τελειότητα.

Εἰς τὰ 1805, ὁ Κ. Φλερί-Δελόρμος, ἐκ τῶν Παρισίων, ἔλαβεν ἀποκλειστικὸν 10 ἐτῶν προνόμιον, διὰ μίαν νέαν ἐφεύρεσιν κεντήματος ἐξ ὀλοσηρικῶ (κατηρές), ἥτις παρῆξεν εὐτυχῆ ἀποτελέσματα· τὸ περὶ προνομίου διάταγμα μὴ δημοσιευθὲν εἰσέτι, δὲν δύναμεθα νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κοινὴν ἔποψιν τὸ περιεχόμενον του, εἰμὴ ἀναφέροντες πᾶν ὅτι ἡ ἔφημερις ὁ Μονιτωρ (Moniteur) τοῦ 1806 ὁμιλεῖ περὶ τούτου, σελίς 385.

« Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ κεντήματος, μιμούμενον τὸ ὀλοσηρικόν, ἐκτελεῖται μὲ μαλλί, μετάξι ἢ βαμβάκι, ἐπὶ ἐριούχων (τσίζα), ὑφασμάτων, μεταξωτῶν, μουσσελίνων (πὰν βαμβακερῶν), φλουδῶν, (gaze), πλεγμάτων (dentelles), καὶ ἐπὶ παντὸς οἰοῦνδῆποτε ὑφάσματος κτλ.»

Ἐν ἀντικείμενον πολλὰ ἐπωφελὲς εἰς τὴν τέχνην ταύτην, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμαται συχνάκις ἡ ζωηρότης τῶν σχημάτων τῆς, εἶναι ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον εἶναι σκιαγραφημένον τὸ σχέδιον. Ὁ σκιαγράφος (dessinatur) φροντίζει πάντοτε νὰ λαμβάνῃ τὴν μεγατητέραν προσοχὴν, καὶ χρεωσθεῖ ὁ ἴδιος νὰ κεντᾷ μὲ μίαν ἄσπίδα (βελόνην) ὅλας τὰς γραμμὰς τῆς σκιαγρα-

φίας. Ἡ δοκιμασία αὕτη εἶναι πολλὰ ἐπωφελὲς, καὶ δὲν ὀφείλει τις νὰ τὴν ἐμπιστευθῆ, εἰμὴ εἰς οἰοῦνδῆποτε εἰδήμονα τῆς τέχνης. Ὁλος ὁ κόσμος γνωρίζει, ὅτι ἡ σκιαγραφία αὕτη διαδίδεται ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος δι' ἐνὸς μικροῦ σάκκου πανίνου ὀνομαζομένου (poncis), ὁ ὁποῖος περιέχει λεπτοτάτην ἐξ ἄνθρακος κόνιν· ἡ κόνις αὕτη τοῦ ἄνθρακος περὶ μεταξὺ τῶν τρυπῶν τῆς σκιαγραφίας καὶ κατακαθίεται ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος. Τότε μὲ ἐν κονδύλι μὲ μελάνην μαύρην ἢ λευκὴν, κατὰ τὸ χροῖμα τοῦ ἐδάφους τοῦ ὑφάσματος τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸ κεντήμα, ἀκολουθεῖ τις ἀκριβῶς τὰ ἔχνη, τὰ ὁποῖα ἀπαφῆκε τὸ σκιασμένον σχέδιον. Πρέπει τις νὰ ἴσῃ σκιαγράφος καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιδεξιότητα, διὰ νὰ μὴ ἀλλοιώσῃ ἢ μεταβάλλῃ τὴν σκιαγραφίαν, καὶ συνεχῶς συμβαίνει, πρὶν ἀποπερατωθῆ αὕτη, νὰ γίνεται ἀφανὴς ἡ κόνις τοῦ ἄνθρακος, τὸ ὁποῖον προξενεῖ μέγα πρόσκομμα εἰς τὸν ἐργαζόμενον.

Οἱ Κύριοι Ρεβόλ καὶ Ρεγονδήτης, γνωρίζοντες ὅλας τὰς τυχόν προξενουμένας δυσχερεσίας ἐκ τοῦ τρόπου τούτου, ἀνέζητησαν νὰ ἐπιφέρουν τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν· εὐτύχησαν πρὸς τοῦτο δι' ἐνὸς ἐπινοητικοῦ τρόπου. Πρὸ τῆς ἀνακάλυψως ταύτης, δὲν ἐγνώριζον κανὲν μέσον νὰ προσηλῶνουν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων τὰς σκιαγραφίας, χωρὶς νὰ ἴσῃ ὑποχρεωμένοι νὰ τὰς σχεδιάσῃ μὲ κονδύλι ἢ μὲ τὸν ζωγραφικὸν κάλαμον, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον ἀπῆτει πολλὸν καιρὸν, ἀλλὰ ἔδραπτεν εἰσέτι καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὴν καθαριότητα τῆς σκιαγραφίας. Ὁ νέος τρόπος ἔχει τὸ προτέρημα νὰ καταστῆ τὴν σκιαγραφίαν ταύτην ἀρκετὰ ἀκριβῆ καὶ διορθωμένην· εὐκολύνει αὕτη πολὺ τὰς κεντήτριας, τὰς ὑπόσχεται μίαν μεγαλητέραν τελειότητα εἰς τὸ χειροτέχνημά των, καὶ οἰκονομεῖ ὅλον τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον ἀπῆτει ἡ ἰχνογραφία αὐτῆς τοῦ σχεδίου. Ἴδου εἰς τί συνίσταται ὁ τρόπος οὗτος·

Σύνθεσις τῆς μαύρης κόνιος. Χύνουν εἰς ἐν πῆλινον ἀγγεῖον μαστίχην ἐνόνουν εἰς ταύτην ἐν τριακοστῶν μέρος ἐκ κηρίου, ἐλαίου ἢ κατραμίου προσθέτουν κόνιν κατραμίου κεκαυμένου, ἀναλόγως μὲ τὸ μέλαν χροῖμα, τὸ ὁποῖον θέλει τις νὰ δώσῃ· ἀνακατώνουν τὸ ὅλον μὲ μίαν σιδηρὰν λαβίδα ὅταν τὸ ὅλον ἀνκαταβῆ καλῶς καὶ ἀναλύσῃ, τὸ σφαιρίζουν εἰς φύλλα χάρτου διπλωμένα εἰς σχῆμα πλοίου ἢ συνθεσις αὕτη ἀφοῦ ψυχρανθῆ, τὴν τρίβουν εἰς λεπτοτάτην κόνιν, τὴν ἐμβάλλουν εἰς πᾶνινον σακκίον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται ὡς προείρηται· ἀφοῦ δὲ διαπεράσῃ ἡ κόνις ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος καὶ σχηματίσῃ ὁποιοῦνδῆποτε σκιαγραφικὸν σχέδιον, προσκολλοῦν μετὰ ταῦτα τὴν κόνιν ταύτην μὲ ταχύτητα, τεχνευμένοι νὰ τὴν πυρῶνουν μὲ σίδηρον θερμὸν.

Εἰς τὴν περίρασιν ταύτην λαμβάνουν φροντίδα νὰ θέσουν ἐπὶ τοῦ σχεδίου χάρτην, καὶ τότε τὸ σχέδιον μένει καθαρὸν καὶ εὐκρινές. (12.)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Συνέχεια εἰς τὸ περὶ ἐργασίας ἀνθρωπικῆς, φυσικῆς καὶ μηχανικῆς.

Ἄν ὁ ἄνθρωπος διὰ τῶν μηχανῶν κυριεύῃ τι τῆς φύσεως, καὶ ἀναγκάζῃ τὰς δυνάμεις τῆς, τὰς διαφόρους ιδιότητας τῶν φυσικῶν ὄντων, νὰ ἐργάζονται πρὸς ὄφελός του, τὸ κέρδος εἶναι προφανές. Ἐκ τούτων συμβαίνει πᾶποτε ἡ αὐξήσις τελεσφορήματος, ἢ ἐλάττωσις τελεσφορικῶν ἐξόδων. Ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ τελεσφορήματος δὲν καταβιβάζη, τότε κερδαίνει ὁ τελεσφόρος, χωρὶς τινος ζημίας τοῦ ἀναλωτοῦ· ὅταν δὲ ἡ τιμὴ ἐκπίπτῃ, τότε ὁ ἀναλωτὴς κερδαίνει τὸ ὅλον τῆς ἐκπτώσεως, ἄνευ ζημίας τοῦ τελεσφόρου.

Ὁ πολυπλασιασμὸς ἐνός τινος τελεσφορήματος καταβάλλει συνήθως τὴν τιμὴν του· ἡ δὲ μετρίασις τῆς τιμῆς ἐκτείνει τὴν χρῆσίν του· ἡ δὲ τελεσφορία του, μ' ὅλον ὅτι γίνεται ταχύτερος, μετ' ὀλίγον προσκαλεῖ εἰς ἐργασίαν πλειότερους ἐργάτας, παρ' ὅσους πρότερον. Ἀναμφιβόλως ἡ ἐργασία τοῦ βαμβακίου ἐνασχολεῖ τὴν σήμερον πλειότερας χεῖρας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν, παρ' ὅσας ἐνησχόλει πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν, αἱ ὁποῖαι συντέμενον καὶ ἐτελειοποίησαν ἐξαισίως τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Θαυμαστὸν ὁμοίως παράδειγμα ἔχομεν καὶ τὴν μηχανὴν, διὰ τῆς ὁποίας πολυπλασιαζόμεν ταχύτατα τὰς αὐτὰς γραφάς· δηλαδή τὴν τυπογραφίαν.

Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς δυνάμεως τῆς τυπογραφίας εἰς τελειοποιήσιν τῶν γνώσεων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων· δὲν θέλω τὴν ἐξετάσειν ἄλλως πως, εἰμὴ ὡς χειροτεχνίαν, καὶ καθ' ὅσῃn ἔχει εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἀναφοράν. Ὅτε ἦλθεν εἰς χρῆσιν, πλῆθος ἀντιγραφῶν ἔμειναν ἄεργοι· διότι εἰς μόνος ἐργάτης τυπογραφικὸς ἐκτελεῖ ἔργον διακοσίων ἀντιγραφῶν (1). Ἄρα ἐκ τῶν διακοσίων ἐργατῶν, οἱ 499 ἔμειναν ἄεργοι· ἔστω· ἀλλὰ διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἀναγινώσκειν τὰ τυπωμένα μᾶλλον, παρὰ τὰ χειρόγραφα,

(*) Τρεῖς συγχεῖται δύναται εἰς μίαν ἡμέραν νὰ συνθέσωσιν ἐν σύνθεσι φύλλον τυπογραφικόν· δύο πιεσθὶ δύναται ἴμοιως εἰς μίαν ἡμέραν νὰ τυπώσωσι χίλις ἀντίτυπα. Ἄρα 5 ἡμεροκάματοι ἐργατῶν χιλιπλασιάζουσι τὸ ἀντίτυπον ἐκείνου τοῦ φύλλου. Ἐν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χειρόγραφον, κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν χειρογράφων βιβλίων γραφόμενον, ἐνασχολεῖ ἓνα ἀντιγραφεὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν. Εἶναι χρεια λοιπὸν χιλίων ἀντιγραφῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου 5 τυπογράφων ἢ γουον διακοσίων εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐνός.

διὰ τὴν ὀλιγωτέραν τῶν βιβλίων τιμὴν, διὰ τὴν ἐκ ταύτης τῆς ἐπινοίας παρόρμησιν τῶν συγγραφέων νὰ συγγράψωσι πλειότερα πρὸς διδασκαλίαν, ἢ πρὸς ἀπλὴν διατριβήν, δι' ὅλα ταῦτα μετ' ὀλίγον ἔγιναν πλειότεροι τυπογραφικὸι ἐργάται, παρὰ τοὺς πρότερον ἀντιγραφεῖς· καὶ ἂν τὴν ἐδύνατό τις ν' ἀπαριθμῆσθαι ἀκριβῶς, ὄχι μόνον τὸ πλῆθος τῶν τυπογραφικῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἄλλων βιομηχανῶν, ὅσους φέρεται εἰς ἐργασίαν ἢ τυπογραφίαν, οἷον τῶν κατασκευαζόντων τοὺς φοιχειοκολάπτας (les poinçons), τῶν φοιχειογῶν, τῶν χαρτοποιῶν, τῶν ἀμαξέων, τῶν διορθωτῶν, τῶν βιβλιοδετῶν, τῶν βιβλιοπωλῶν, ἤθελεν ἴσως εὑρεῖν, ὅτι οἱ καταγινόμενοι εἰς τὴν βιβλοποιίαν, εἶναι ἑκατοντάκις πλειότεροι παρὰ τοὺς ἐνασχολουμένους εἰς αὐτὴν πρὸ τῆς τυπογραφίας.

Ἄς μὲ συγχερῆθῃ νὰ προσθέσω ἐνταῦθα, ὅτι ἂν ἐκ τοῦ μικροῦ εἰς τὸ μέγα χωροῦντες, συγκρίνωμεν τὴν χρῆσιν τῶν χειρῶν μὲ τὴν χρῆσιν τῶν μηχανῶν, καὶ ὑποθέσωμεν τὸ ἔσχατον τοῦτο, ὅτι αἱ μηχαναὶ ἀντικατεστάθησαν εἰς πᾶσαν σχεδὸν ἀνθρωπίνης χειρὸς ἐργασίαν, ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων δὲν ἤθελεν ἐκ τούτου ἐλαττωθῆν· διότι ἡ ποσότης τῶν τελεσφορημάτων δὲν ἤθελεν ὀλιγεύσειν· ἡ δὲ τάξις τῶν ταλαιπωρῶν ἐνδεῶν ἤθελεν ἴσως φρεσθεσθαι ὀλιγώτερα παθήματα· ἐπειδὴ τότε, ἐπὶ τῶν κυματισμῶν καὶ ταραχῶν τῆς κοινωνίας, ἐκ τῶν ὁποίων συχνότατα πάσχουσιν οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς βιομηχανίας, ἤθελεν μένειν εἰς ἀπραξίαν κυρίως, ὄχι γεῖρες, ὄχι ἄνθρωποι, ἀλλὰ μηχαναί, δηλαδή κεφάλαια· αἱ δὲ μηχαναὶ δὲν ἀποθνήσκουσιν τῆς πείνας· παύουν μόνον νὰ φέρωσι κέρδη πρὸς τοὺς ἐργολάβους αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι, γενικῶς, πλησιάζουσιν εἰς τὴν ἐνδεῖαν ὀλιγώτερον παρὰ τοὺς ἀπλοῦς ἐργάτας.

Ἄλλ' ὅση καὶ ἂν ἦναι ἡ ὠφέλεια ἢ προεργουμένη ὠρισμένως ἀπὸ νεωτέραν τινὰ μηχανὴν πρὸς τοὺς ἐργολάβους, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐργάτας, δὲν συγκρίνεται μὲ τὴν προξενουμένην εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀναλωτῶν, ἥτις εἶναι πάνποτε ἡ κυριωτέρα ὡς πολυανθρωποτέρα, περιλαμβανούσα τοὺς κατὰ πᾶν εἶδος τελεσφόρους· καὶ ἡ εὐτυχία τῆς ἀναφερομένη εἰς ὅλας τὰς τάξεις, ἐκ τῶν ὁποίων συγκροτεῖται, ἀποτελεῖ τὸ γενικὸν ἀγαθόν, τὴν κοινήν τοῦ ἔθνους εὐτυχίαν (*).

(*) Φαίνεται ἴσως παράδοξον, ἕως ἀληθεύει, ὅτι παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἢ τάξιν τῶν ἐργατῶν, ὠφελεῖται πλειότερον ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν μηχανῶν· διότι ἐνδεὴς εἶσα, λαμβάνει ἀνεῖν ἐκ τῆς μικρᾶς τῶν πραγμάτων τιμῆς· πάσχει δὲ ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἐκ τῆς μεγάλου. Ἄν δὲν ἐδυνάμεθα μέχρι τοῦδε νὰ ἀλιθώμεν τὸν σίτον εἰς ἄλευρον ἄλλως πως, εἰμὴ διὰ τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἐργάτης βεβαίως ἤθελεν ἐπαρκεῖν δυσκολώτερα εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου· καὶ ἂν δὲν ἐπενεοίτο ἢ πλεκτηριεῖς μηχανῆ, δὲν ἤθελε φερεῖν κάλλιστα εἰς τοὺς πόδας του.

Εἶπα, ὅτι οἱ ἀναλωταὶ ἀπολαμβάνουσι τὸ ἐκ τῶν μηχανῶν κυριώτερον ὄφελος· τῷ ὄντι ἂν οἱ ἐφευρεταὶ αὐτῶν ἀπολαμβάνουσιν ἰδίως, μέχρι τινὸς καίρου, τὸν καρπὸν τῆς ἐφευρέσεώς των, εἶναι δικαίωτάτων· κρύφιον ὅμως, διὰ πολλοῦ χρόνου φυλαττόμενον, εἶναι ἀπαραδειγματίστων· ὅλα, τέλος, γίνονται γνωστὰ, μάλιστα ὅσα τις διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον παρακινεῖται νὰ ἀνακαλύψῃ, καὶ ὅσα τις ἀναγκάζεται νὰ ἐμπισθευθῇ εἰς πολλοὺς, καθὼς ἢ μηχανῆ ἢ γινομένη γνωστὴ πρὸς τοὺς κατασκευάζοντας αὐτὴν τεχνίτας, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς ἐργαζομένους ἐργάτας. Εὐθύς ἔκτοτε ἡ ἀμίλλα καταβάζει τὴν ἀξίαν τοῦ τελεσφορήματος, καθ' ὅσον οἰκονομοῦνται διὰ τῆς μηχανῆς τὰ ἐξόδα τῆς τελεσφορίας, καὶ τότε ἀρχίζει τὸ κέρδος τοῦ ἀναλωτοῦ. Ἀπὸ τοῦ σίτου τὰ ἀλεστικά δὲν συνάγουσιν ἴσως πλεότερα οἱ σημερινοὶ παρά τοὺς ἄλλοτε μυλωθροὺς· ἀλλὰ τὸ ἀλεσικὸν ὡς πρὸς τοὺς ἀναλωτάς εἶναι πολλὰ ὀλιγώτερον.

Τὸ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν πρὸς τοὺς ἀναλωτάς ὄφελος, δὲν εἶναι μόνον ἡ μετρία τιμῆ· αὐτοὶ κερδαίνουν γενικῶς πλεότερον ἐκ τῆς τελειοποιήσεως τῶν πραγμάτων. Ἐδύναντο μὲν ζωγράφοι νὰ διαγράψωσι μὲ τὴν γραφεῖδα τὰ ἀνθηρὰ ὑψήσματα καὶ χαρτόματα ὅμως διὰ τῶν τυπογραφικῶν σανίδων καὶ κυλίνδρων, αἱ διαγραφαὶ γίνονται εὐρυθμότεραι, οἱ χρωματισμοὶ ὁμοειδεῖς, ὅσον ὁ δεξιώτερος ζωγράφος δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ.

Οὕτως ἐξετάζοντες ὅλας τὰς βιομηχανικὰς τέχνας θέλομεν ἰδεῖν, ὅτι αἱ πλεύτεραι τῶν μηχανῶν δὲν ἀναπληροῦσι μόνον τὴν ἐργασίαν ἀπλῶς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ δίδουσι νέον ἀληθῶς τελεσφορήμα, προξενούσαι τελειότητα νέαν. Ὁ νομισματοτύπος (balancier) τὸ τετάνωθρον (laminoir) ἐργάζονται τελεσφορήματα, ὅποια ἡ τέχνη καὶ ἐπιμέλεια τοῦ δεξιωτέρου τεχνίτου δὲν ἤθελεν ἐκτελέσειν ἄνευ τῶν δραστηρίων τούτων μηχανῶν.

Τέλος, αἱ μηχαναὶ κάμνουν ἔτι καὶ τοῦτο· πολυπλασιάζουν τὰ τελεσφορήματα αὐτὰ ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια δὲν καταγίνονται. Δὲν ἤθελ' ἴσως πιστεύσειν τις, ἂν δὲν ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ συλλογισθῇ, ὅτι τὸ ἄροτρον, ὁ βωλοκόπος, καὶ ἄλλαι παρόμοιαι μηχαναὶ, τῶν ὁποίων ἡ ἀρχὴ ἀρξάνιζεται εἰς τὸ σκότος τοῦ χρόνου, συνετέλεσαν ἰσχυρῶς εἰς τὸ ν' ἀπολύσῃ ὁ ἀνθρώπος μέγα μέρος, ὅχι μόνον τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν περιττῶν, ὅσα τὴν σήμερον ἀπολαμβάνει· ἐνῶ, κατὰ πιθανὸν λόγον, οὐδέποτε ἤθελεν ἔχειν ἰδέαν αὐτῶν. Μ' ὅλον τοῦτο, ἂν αἱ διαφοραὶ ἐργασίαι, ὅσας ἀπαιτεῖ ὁ ἀγρὸς, δὲν ἐγίνοντο ἄλλως πως, εἴμῃ διὰ τοῦ

σκαλεστηρίου, τῆς δικέλλης καὶ ἄλλων ὀργάνων τόσον ὀλίγον τελειοποιῶν, καὶ δὲν ἐδυνάμεθα νὰ παραλάβωμεν εἰς τοῦτον τὸν κόπον ζῶα, τὰ ὅποια, οἰκονομικῶς θεωρούμενα, λογίζονται μηχαναὶ, ἔπρεπε, κατὰ πιθανὸν λόγον, νὰ μεταχειρισθῶμεν πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν τροφῶν, ἐκ τῶν ὁποίων σήμερον ζῶσι τοσαῦτα πλήθη ἀνθρώπων, ὅλους τοὺς βραχίονας, ὅσοι ἐπὶ τοῦ παρόντος καταγίνονται εἰς βιομηχανίας τέχνας. Ἄρα τὸ ἄροτρον ἔδωκεν εὐκαιρίαν εἰς τινὰ ἀνθρώπων ἀριθμὸν, νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὰς τέχνας, καὶ αὐτὰς τὰς ματαιοτάτας· καὶ τὸ ἀξιολογώτερον, νὰ καλλιεργήσωσι τὰς δυνάμεις τοῦ νοῦ.

Οἱ παλαιοὶ δὲν ἐγνώριζον τοὺς μύλους· τὸ πάλαι ἦσαν ἄνθρωποι οἱ ἀλέθοντες τὸν σῖτον ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ ἄρτος κατασκευάζετο. Ἡ κατάβραξις τοῦ ὕδατος τοῦ κινουντος ἐν μύλῳ, ἰσοδυναμεῖ μὲ 150 ἀνθρώπους· ἀλλ' οἱ 150 ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους οἱ παλαιοὶ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ μεταχειρίζονται ἀντὶ ἐκάστου τῶν ἡμετέρων μύλων (*) δύναται σήμερον νὰ πορίζωνται ὡς ἄλλοτε, τὰ ἐπιτίθαι· διότι ὁ μύλος δὲν ἠλάττωσε τὰ τελεσφορήματα τῆς κοινωρίας· ἐν ταύτῳ δὲ ἡ βιομηχανία των δύναται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς δημηουργίαν ἄλλων πραγμάτων, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἀνταλλάσσοσι τοῦ μύλου τὸ τελεσφορήμα, καὶ πολυπλασιάζουσιν οὕτως τὸν σῶρον τοῦ πλοῦτου. (Σαίης). (13.)

ΚΤΗΝΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ ἵππων.

Ἀπαρνήνοντες εἰς τὸν φυσιολόγον νὰ διακρίνῃ τοὺς χαρακτῆρας τοῦ ωραίου τούτου τετραπόδου, τὸ ὅποιον ἀπαρτίζει τὸ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς τὸν ποιητὴν νὰ περιγράψῃ τὰ λαμπρὰ προτερήματα καὶ τὰς ποιότητάς του, εἰς τὸν ζωγράφον νὰ σχηματίσῃ τὰ μεγαλοπρεπεῖα καὶ σεμνὰ σχήματά του, ὀφείλομεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ νὰ ἐξερευνήσωμεν ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφὴν του, τὰς ρροντίδας, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ, καὶ τὰς οἰκιακὰς χρήσεις διὰ τὰς ὁποίας εἶναι προωρισμένος.

Πᾶσα φυλὴ ἵππων διακρίνεται διὰ τῶν προτερημάτων καὶ τῶν ελαττωμάτων τὰ ὅποια τῇ εἶναι γνήσια.

Οἱ Ταταρικοὶ ἵπποι εἶναι μικρῶσμοι, ἀσχημοὶ, ἀλλ' ὀλιγαρκεῖς, ῥωμα-

(*) Δώδεκα γυναῖκες ἠγχοῦντο καθ' ἡμέραν, ἀλέθουσαι τὸν σῖτον τὸν ἀναγκαῖον εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ὀδυσσεύς (Ὀδυσ. υ.)· ἐκεῖνη δὲ ἡ αὐλὴ δὲν ἦτο πολυανθρωποτέρα παρά τὸν οἶκον ἐντὸς πλουσίου τῶν σημερινῶν ἰδιωτῶν.

λαῖοι καὶ ἀκούραστοι· δὲν ἐπιμελοῦνται τὴν ἀνατροφὴν των, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι σχεδὸν ἀγριοί, δύσκολοι εἰς τὸ νὰ σύρουν ἀμάξας, καὶ συνεχῶς ὑποποδίζοντες.

Οἱ Ἀραβικοὶ θεωροῦνται ὡς οἱ καλλήτεροι τοῦ κόσμου ἵπποι διὰ τὴν ἵππασίαν· οἱ κύριοί των, οἵτινες εἶναι οἱ φίλοι των καὶ σύντροφοί των εἰς τὴν ἔρημον, διατηροῦν ἐπιμελῶς τὴν γενεαλογίαν των· εἶδον ἀνθρώπου ἐξ αὐτῶν τινὰς, τῶν ὁποίων ἡ γενεαλογία ἀνέβαινεν εἰς 2,000 ἔτη. Οἱ ἵπποι οὗτοι εἶναι ζωηροὶ καὶ ὀλιγαρκεῖς· ὑποφέρουν πολὺ τὸν κόπον, τὴν ἔλλειψιν τῶν πρὸς τροφὴν ἀναγκαίων, καὶ τὴν θερμότητα· ἡ τιμὴ τῆς ἀξίας των εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη.

Οἱ τῆς Περσίας, Τουρκίας καὶ Βαρβαρίας εἶναι ὠραιότεροι, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τόσην ἐνεργητικότητα.

Οἱ τῆς Ἰσπανίας ἔχουν κινήσεις εὐστρόφους, πολλὴν χάριν, θάρσος καὶ πῦρ· τοὺς θεαῶρον πολὺν καιρὸν ὡς τοὺς πρώτους τῆς Εὐρώπης ἵππους· οἱ τῆς Ἀνδαλουσίας εἶναι οἱ μόνοι διατηρήσαντες τὴν γνησιότητα τῆς φυλῆς των.

Οἱ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Νεαπόλεως, ἄλλοτε ἀρκετὰ διακεκριμένοι, ἤλλαξαν διὰ τοῦ πληθυσμοῦ των ὠλωσδιόλου τὴν φυλὴν των.

Οἱ τῆς Βρετανίας, οἵτινες παράγονται ἀπὸ τὴν σύζευξιν τῶν ἐνοπιῶν ἵππων (φορᾶδων) μετὰ τοὺς ἵππους τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Περσίας, θεωροῦνται ὡς οἱ μᾶλλον ταχεῖς εἰς τὴν δρομὴν· εἶναι βρωμαλαῖοι, πολυμηροὶ, ἐπιτήδαιοι εἰς τὴν κυνηγεσίαν, ἀλλ' εἶναι ἔλλειπτεῖς χάριτος εἰς τὸ ἀνάσημά των, εὐκαμψίαις εἰς τὰς κινήσεις των, εἶναι τραχεῖς εἰς τὸ βᾶδισμά των, καὶ ἔχουν ὀλίγην ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ὄμους· εἶναι ἀκατάστατοι εἰς τὸ γυμνάσιον, καὶ κακοὶ διὰ τὸ ἵππιόν.

Οἱ τῆς Σουηδίας εἶναι ὠραίου ἀνασήματος, βρωμαλαῖοι, ποικιλόχροιοι, καὶ κατάλληλοι διὰ τὰ ἀρχιμάξας· τοιαύτης φύσεως εἶναι καὶ οἱ τῆς ὀλλανδίας καὶ Δανίας. Ἀνατρέφουν πολλοὺς τοιοῦτους εἰς τὸ Χολσέιν καὶ τὸ Μεχλεμβούργ, καὶ ὠρελοῦνται ἀρκετὰ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τοῦτο τῶν ἵππων.

Οἱ τῆς Φλανδρίας εἶναι ἐξαιρετοὶ διὰ τὴν γεωργίαν, τὸ πυροβολικὸν σῶμα καὶ τὴν ἀμαξηλασίαν. Εἶναι μεγάλου ἀνασήματος· οἱ τῶν παραλίω τῶν Σείν εἶναι ἐξίσου καλοί.

Ὁ Νορμανδικὸς ἵππος εἶναι ἕν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ζῶα τοῦ κόσμου· αἱ

ἐξαιρετοὶ νομαὶ τῶν πεδιάδων τοῦ Κάεν, τῆς Λούγης, τοῦ Ἀλένσου, ἡ φροντίς, τὴν ὑποίαν ἀναλαμβάνουν οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων, διὰ νὰ διατηρήσουν ἀνόθευτον καὶ γνησίαν τὴν φυλὴν των, δίδουν ὅλα ταῦτα εἰς τοὺς τόπους τούτους· μεγάλα ὀφέλη· οἱ ἵπποι χρησιμεύουν ἐκεῖ δι' ὕλας τὰς ἐργασίας.

Ὅλοι αὗται αἱ φυλαὶ τῶν ἵππων, καὶ πολλὰ ἄλλαι εἰσέτι τὰς ὁποίας εἴμεθα βιασμένοι νὰ παρατήσωμεν, εἶναι διακεκριμένοι διὰ τῶν χαρακτηρισμῶν τοῦ σχήματός των· καὶ νομίζομεν ὡς μάττιον τοῦ νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλομεν ἀντικαταστήσει τὴν πείραν διὰ περιγραφῶν μᾶλλον ἢ ἤττον σκοτεινῶν καὶ ἀτελῶν. Καὶ τόσα περὶ ἵππων.

Ὁ χρόνος δὲν μᾶς συγχωρεῖ νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ ἵππων περισσότερα· ἐπιφυλαττόμεθα εἰς δευτέραν ἐπὶ τῶν τετραπόδων τούτων ὀμιλίαν μας νὰ ὀμιλήσωμεν ἱστορικώτερον καὶ διεξοδικώτερον· μικρὰ νῦξις καὶ ὕλη ὅποια ἡ προσηγηθεῖσα, νομίζομεν, ὅτι ἀρκεῖ νὰ διερευνηθῆσιν εἰς τὸν ἀναγνώστην τὰς ποιότητας καὶ τὰ προτερήματα τοῦ ὠραίου τούτου ζώου, τὸ ὅποιον ἡ θεία δύναμις προώρρισε, φαίνεται, (ἂν μᾶς ᾔνοι συγχωρημένον νὰ τὸ εἴπωμεν), εἰς τὸ ν' ἀποτελῆ μέρος τῆς κοινωνικῆς συντροφίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπόκειται ἤδη εἰς τὸν φυσιολόγον, τὸν ποιητὴν καὶ τὸν ζωγράφον νὰ ἐπιτηδευθῶν, οἷς εἶδον τρόποις, τὴν ἐξακολούθησιν τῶν περιγραφῶν τῶν φυσικῶν τοῦ ζώου τούτου ποιότητων κτλ. (12.)

ΑΜΠΕΛΟΠΟΙΙΑ.

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀμπέλους, πόσον φθοροποιὸν εἶναι τὸ ζῶφιον τὸ ὀνομαζόμενον *καλαβρός*. Εἷς τινὰς τόπους καὶ κατὰ τινὰς ἐνιαυτούς τόσον σημαντικὴ εἶναι ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν προξενεῖ, ὥστε φέρεται εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν τοῦς ἰδιοκτητῆς τῶν ἀμπέλων. Εἰς μερικὰ μέρη ἀλοΐφουσι μετ' ἐξόπισαν τὸν κορμὸν τῶν κλημάτων διὰ νὰ ἀποφύγῃσι τὴν φθοράν, εἰς ἄλλα ἐκ συνθήματος ὄλοι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀμπέλων κάμνουν κοινῶς τὴν καταδίωξιν· ἀλλ' οὔτε μετὰ τὸν ἕνα, οὔτε μετὰ τὸν ἄλλον τρόπον ἠδυνήθησαν ν' ἀποφύγῃσι ὀλοτελῶς τὴν βλάβην τοιοῦτου ἐπικινδύνου ἐχθροῦ. Ἐσχάτως κατὰ τύχην ἐπαρτηρήθη ἕν μέσον διαφθορᾶς τοῦ φθοροποιῦ τούτου ζῶφου, τὸ ὅποιον εὐκολώτατα δύναται πανταχοῦ νὰ βαλθῆ εἰς ἐνέργειαν. Ἐπαρτηρήθη ὅτι τὰ ζῶφια ταῦτα συνέρρευσαν εἰς μίαν κοιλίαν προσφαγένης ζώου, ἡ ὅποια κατὰ περίσασιν ἐρρίφθη, ὡς ἦτο

μέ την κόπρον, εις την άκραν μιὰς άμπέλου· πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῆς παρατηρήσεως ἐρρίφθη ἡ ἄλλη εἰς ἄλλο μέρος, καὶ εἶδαν ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ περίξ συνηθροίζοντο τὰ ζώφια ταῦτα εἰς αὐτὴν μὲ πολλὴν προθυμίαν. Εἰς άμπέλουσ λαιτὸν, ὅπου ὁ καλαβρὸς ἐπροξένει βλάστην σημαντικὴν ἔκαμαν λάκουσ εἰς διάφορα μέρη, καὶ ἐξέψαν κοιλίας ἐγκαίρουσ γεμάτασ, ὡσ εἶπομεν, ἀπὸ τὴν κόπρον, καθὼσ τὰσ εὐγάζουσιν ἀπὸ τὰ σφαζόμενα ζῶα ὅταν δὲ συνήχθη ἀρκετὸσ ἀριθμὸσ ζωύφιων, ἐπέβαλον φρύγανα, εἰσ τὰ ὁποῖα μετέδωκαν τὸ πῦρ, καὶ οὕτω κατέκαουσαν ὅλα τὰ συναχθέντα ζωύφια. Τὸ μόνον τοῦτο ἐπροφύλαξε τὰσ άμπέλουσ σημαντικὰ. Ὅταν δὲ ἐπαναληφθῆ ἀπὸ πολλούσ ταύτοχρόνωσ καὶ πολλάκισ, δὲν εἶναι άμφιβολία ὅτι ἀποφεύγομεν σημαντικωτάτην ζημίαν, τῆσ ὁποῖασ τὴν πικρίαν δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμήσουσ, εἰμὴ ὅσοι ἔχουν άμπέλουσ ὑποκαίμενασ εἰσ τὸ φθοροποιὸν τοῦτο ζωύφιον. (5.)

ΟΥΓΚΤΟΛΟΓΙΑ.

Χρῆσισ ἀρμιθία τοῦ μαγειρικοῦ ἁλατοσ.

Τὸ ἄλασ συντηρεῖ καὶ αὐξάνει τὴν υἰγιάν τῶν κατοικιδίων ζῶων, καθὸτι ἐρεθίζει τὸν στόμαχον, κινεῖ τὴν ὄρεξιν, εὐκολύνει τὴν χώνευσιν, καὶ ὑποτρέφει τὸ πάχουσ· ἐκτὸσ δὲ τούτου αὐξάνει τὸ γάλα καὶ τὸ πιάρ (εἶτε τὴν κρέμαν), τὰ ὁποῖα ἔχουσι τότε καὶ καλητέραν ποιότητα· τέλος τὰ ζῶα γίνοντα πολυτοκώτερα, δὲν ὑπόκεινται τόσων εἰσ τὰσ σκωληκιάσεισ, εἰσ τὴν σῆψιν, εἰσ τὰσ μεταδοσίμουσ ἀρρώστιασ κτλ.

Χρησιμεύει μάλιστα εἰσ τὰ ἐριφορά ζῶα μετὰ τὸ λουτρόν καὶ τὴν κουράν καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ βύχουσ, ἐπεὶδὴ τὰ ζεσίνει· ὅθεν συμβολλεύουσι νὰ δίδωται τὸ ἄλασ εἰσ αὐτὰ ἐκ διαλειμμάτων εἰκασιν ὡσ τριακόντα ἡμέρασ κατὰ συνέγειαν.

Τρεῖσ οὐγγίασ διηρημένκι εἰσ τρία μέρη δίδόμενκι εἰσ τὰσ γαλουχούσασ βοῦσ (ἀγελάδασ) ὀλίγον πρὶν άμελχθῶσιν, αὐξάνουσι τὴν πρὸσότητα καὶ τὴν ποιότητα τοῦ γάλακτοσ. Εἰσ τοὺσ ἀροτῆρασ βόασ δίδουσιν ὡσ δύο οὐγγίασ, εἰσ τοὺσ ἵππουσ δύο δραχμάσ ὡσ μίαν οὐγγίαν, εἰσ τὴν αἶγα (αἰγίδα) μίαν δραχ. ὡσ τέσσαρασ, εἰσ τὰ ἐριφορά ζῶα, καθὼσ τὰ πρόβατα, δύο ὡσ τέσσαρασ ὁμοίωσ, εἰσ τοὺσ χοῖρουσ δύο ὡσ ἕξ, εἰσ μίαν δὲ λίτραν τῆσ τροφῆσ πᾶν ὀρνιθίων βάλλουσιν ἐνίοτε μίαν ὡσ τέσσαρασ δραχμάσ ἁλατοσ.

Ἄλλ' ἡ χρῆσισ αὕτη γίνεσκι ἐξαιρέτωσ μὲ ὠφέλειαν τὴν άνοιξιν καὶ πὸ

φθινόπωρον, εἰσ τοὺσ ὑγροὺσ καὶ χθαμαλοὺσ τόπουσ, εἰσ τὰ αδύνατα καὶ ὀλίγον εὐκίνητα ἢ ζωηρὰ ζῶα.

Τὸ ἄλασ ὠφελεῖ μάλιστα μὲ ὅλα τὰ ὑδατώδη εἶτε ὑγρά ὄσπρια ἢ χερσῶπα, καθὼσ κραμβολάχανα, κερωτὰ, γαιώμηλα, κολοκύνθια, βαφάνουσ κλ. (3.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐταιρίασ τῆσ Ἐγκρατείασ.

Ἡξέυρεισ ἴσωσ, λέγει ὁ Κοραῆσ εἰσ ἓνα τῶν διαλόγων του, ὅτι ὁ κοινὸσ λαὸσ τῶν Ἀγγλαμερικανῶν ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺσ προγόνουσ των Ἄγγλουσ τὴν ὀλέθριον κατάρχησιν τῶν μεθυστικῶν ποτῶν. Ἐπαρτηρήθη, ὅτι ἡ τοιαύτη κατάρχησιν, παρὰ τὰσ σωματικὰσ νόσουσ καὶ τοὺσ προῶρουσ θανάτουσ, ἔφθειρε καὶ τὰ ἦθη τοῦ λαοῦ, καὶ ἀκολούθωσ ἐφοβέριζε νὰ ἀναανατρέψῃ τελευταῖον καὶ τὴν πολιτείαν. Εἰσ μίαν μόνην ἐπαρχίαν ἀπὸ τὰσ εἰκοσιτέσσαρασ, τὸ Νεοβόρακον, τῶν κρινομένων κατ' ἔτοσ περίπου 5,000 ἐγκλημάτων εἰσ τὰ δικαστήρια, τὰ τρία τεταρτημόρια ἐγεννῶντο ἀπὸ τὴν μέθην. Οἱ φρόνιμοι πολῖται τῆσ ἐπαρχίασ, φροντίζοντεσ νὰ σῆσωσι τὴν τόσην φθοράν, ἐπενύησαν νὰ συγκροτήσωσι τὴν ὀνομασθεισαν ἔταιρίαν τῆσ Ἐγκρατείασ, τῆσ ὁποῖασ οἱ ἔταῖροι συνδέοντασ νὰ ἀπέχουσιν αὐτοὶ πρῶτοσ ἀπὸ μεθυστικὰ ποτὰ, ἔπειτα νὰ διδάσκουσι σπείροντεσ διὰ τῆσ τυπογραφίασ τὴν ἀποχήν. Κατὰ μίμησιν τῆσ σωτηρίου ταύτησ ἔταιρίασ ἐσυγκροτήθησαν καὶ εἰσ τὰσ λοιπὰσ ἐπαρχίασ ὁμόνωμοι ἔταιρίασ, ἀριθμούμενκι κατὰ τὸ 1829 ἔτοσ ὑπὲρ τὰσ χιλίασ, μὲ ἐλπίδασ ἢ μᾶλλον μὲ πεποίθησιν, ὅτι ἔχουν νὰ ἀποσπάσωσι πρόρριζον τὸ αἰσχρότατον πάθουσ τῆσ μέθησ, ὡσ ἔλεγε καυχώμενοσ ἓνασ ἀπὸ τοὺσ πολῖτασ τῆσ Καρολίνασ, «εὐρύκαμεν τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέουσ, μὲ τὸ ὁποῖον, θεοῦ θέλοντοσ, ἔχομεν νὰ νικήσωμεν τὴν ὕδραν τῆσ άκρασίασ.

Ἡ πρώτη ἔταιρία τῆσ Ἐγκρατείασ ἐσυσῆθη τὰσ ἀρχὰσ τοῦ 1826, ὅχι εἰσ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Νεοβοράκου, ὡσ λέγει ὁ Κοραῆσ, ἀλλ' εἰσ τὴν πόλιν Βοσῶνα, ὑπ' ὀλίγων τινῶν σεσθασμίων Χριστιανῶν. Οἱ ψηφίσαντεσ τὴν συγκρότησιν αὕτησ ἔκλεξαν, κατὰ πρῶτον, δεκαεξ μὲλη νὰ τὴν συνισῶσιν, ἐκ τῶν ὁποῖων ἑπτὰ ἦσαν τοῦ κλήρου, τέσσαρασ νομικοὶ, δύο ἱατροὶ καὶ τρεῖσ ἔμποροι. Σκοπὸσ τῆσ ἔταιρίασ ἦτον ἐξ ἀρχῆσ ἡ ὀλικὴ κατὰπαυσισ τῆσ χρῆσεωσ τῶν ἀπεσαλαγμένων ποτῶν. Τὶ δὲ κατῴρωθωσε διὰ τοῦ τύπου καὶ

διὰ τοῦ ἄμβωνος ἡ ἐνεργὴς φιλανθρωπία ὀλίγων ἀτόμων, φαίνεται ἐκ τῶν ἐφεξῆς ὀλίγων κρίων, μεταφρασμένων ἀπὸ τὴν ἐκδοθεῖσαν τὸ 1835 ὀγδόην ἀναφορὰν τῆς ἐταιρίας.

«Εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας, 2,000,000 ὑποκειμένων ἐγκατέλειψαν ἤδη τὴν χρῆσιν ἀπεσαλαγμένων ποτῶν ἐσυγκροτήθησαν πλέον παρὰ 8,000 ἐταιρίαί τῆς Ἐγκρατείας, περιλαμβάνουσαι, ὡς νομίζεται, ὑπὲρ 1,500,000 μέλη· ἐκλείσθησαν ὑπὲρ τὰς 4,000 ἀποσαλακτήρια, καὶ ὑπὲρ τὰς 8,000 ἐμπόρων ἔπαυσαν νὰ πωλῶσι πυρώδη πνεύματα, καὶ πολλοὶ αὐτῶν ἔπαυσαν νὰ πωλῶσιν ὅποιονδήποτε εἶδος μεθυσικοῦ ποτοῦ· ὑπὲρ τὰ 1,200 πλοῖα ἐκπλέον ἀπὸ τοὺς λιμένας μας χωρὶς πνεύματα, καὶ ὑπὲρ τὰς 12,000 μεθύσων ἐσωφρονίσθησαν.

Ἄλλ' ἡ ἐνέργεια τῆς ἐταιρίας ἐξηπλώθη μακρὰν ἐπέκεινα τῆς Ἀμερικῆς. Τὸν Ἰούλιον, 1834, αἱ εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν ἐταιρίαί τῆς Ἐγκρατείας περιελάμβανον 150,000 μέλη. Εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων εἶχε διορισθῆ μία ἐπιτροπὴ, νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ἔκτασιν, τὰς αἰτίας, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέθης, ὥστε νὰ ἐξακριβωθῇ, ἐὰν ἠμπόρουν νὰ ληρθῶσι νομοθετικά τινὰ μέτρα πρὸς ἐμπουδισμόν τῆς ἐξοκολουθήσεως καὶ ἐξαπλώσεως ἐνὸς τόσοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ δεινοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐτυνεδρίασεν ὑπὲρ τὰς εἴκοσι ἡμέρας, κ' ἔλαβεν ἀποκρίσεις ἀπὸ διάφορα ἄτομα εἰς πλέον παρὰ 4,000 ἐρωτήσεις, ἔκαμιν εἰς τὴν βουλὴν διεξοδικήν τινὰ καὶ ἀρίστην ἀναφορὰν, ἥτις ἐκδοθεῖσα διὰ τοῦ τύπου, ἐκυκλοφορήθη ἐκτεταμένως καθ' ὅλον τὸ βασιλεῖον. Εἰς τὴν Σβεκίαν προσέτι ἐσυστήθησαν πολυάριθμοι ἐταιρίαί τῆς Ἐγκρατείας. Τὸ 1834 ἐδημοσιεύθη ἐκεῖ ἀξιόλογόν τι σύγγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδείχεται καθαρώτατα, ὅτι ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς ἀκρατείας κρέμεται ἡ εὐδαιμονία, ἴσως δὲ καὶ ἡ ὑπαρξίς αὐτῆ τοῦ Σβεκικοῦ ἔθνους. Εἰς χώραν, περιλαμβάνουσαν ὡς 3,000,000 λαοῦ, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὑπάρχουν 170,000 ἀποσαλακτήρια καὶ ἀναλίσκονται ἐτησίως 45,078,427 γαλλόνια (σχεδὸν 118,500,000 ὀκάδες) ἀπεσαλαγμένων ποτῶν, διὰ τὰ ὅποια πληρόνουν οἱ ἀναλωταὶ περὶ τὰ 65,000,000 δισίλων! Τόσον μέγας καὶ τόσον πολῦτιμος ῥύαξ πνευμάτων διαβαίνει ἐτησίως τοὺς Σβεκικοὺς λάρυγγας, πνευμάτων, τὰ ὅποια, κατὰ τοὺς πρώτους ἰατροὺς καὶ φυσιολόγους τῶν πλέον φωτισμένων ἐθνῶν, δὲν περιέχουν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μόριον θρεπτικῆς οὐσίας.

(Ἐκ τῆς Ἀποθήκης τῶν ὠφελίμων γνώσεων).

Περὶ τῶν ὄχλων τῶν τρεφομένων διὰ τοῦ χύματος καὶ τῶν κατοικούντων εἰς τὰ δένδρα.

Παρατηρήθη ὅτι εἰς ὅλα τῆς διακεκαυμένης ζώνης τὰ μέρη ἐνυπῆρχεν εἰς τινὰς ὄχλους, παράδοξος καὶ ἀνυπερέβλητος ἐπιθυμία τοῦ τρώγειν τὸ χῶμα, τὸ δὲ προτιμώμενον ἐπὶ τούτῳ χῶμα εἶναι παχίαι τις γλίνη, τῆς ὁποίας ἡ ὄσμῃ εἶναι βαρυτάτη. Παρατηρεῖ τις τὴν παράδοξον ταύτην ὄρεξιν εἰς τοὺς κατοικοὺς τῆς νέας Καληδονίας, τῆς νήσου Ἰάβης, τῆς Γουίνεας, τοῦ Περοβίου κτλ. Ἄλλ' ἐσπουδάσθη κυρίως εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ὁ Κ. Οὐμβόλδ ἀναφέρει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου λεπτομερῆ καὶ ἀκριβῆ περιστατικά, ἅτινα δὲν ἐπιτρέπουσι πλέον ν' ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐπὶ τούτῳ μαρτυριῶν διαφόρων ἄλλων περιηγητῶν.

Ὁ ὄχλος, ὅστις φαίνεται μᾶλλον διατεθειμένος πρὸς τὸ τρώγειν τὸ χῶμα εἶναι ὁ ὄχλος τῶν Ὀττομάχων (Ottomaques) ὅστις κατοικεῖ περὶ τὰς ὄχθας τῆς Ὀρενόχης (Orenoque). Ἐνὸσφ τῶν ποταμῶν τὰ ὕδατα εἶναι χαμηλὰ οἱ ἄγριοι οἱτοὶ τρέφονται μὲ τοὺς ἰχθεῖς καὶ τὰς χελώνας. Ἄλλ' ἅμα φθάσωσιν αἱ περιοδικαὶ πλημμύραι καὶ ἡ ζωοτροφία αὕτη ἐλλείπει ὀλοτελῶς, προστρέχουσι τότε εἰς τὴν τροφήν γλινώδους τινὸς γῆς, παχίαις καὶ λιπαρῆς, χρωματισμένης οὕτως μ' ὀλίγον τι ὀξὺ σιδήρου· σχηματίζουσιν ἐκ τοῦ χύματος αὐτοῦ μερίδας εἰς εἶδος ἄρτου, τὰς ὁποίας ζηραίνουσι ψήνοντές τας διὰ τοῦ πυρός, καὶ διατηροῦσιν εἰς τὰς καλύβας των ἐπισωρευμένας ὡς εἰς σχῆμα πυραμίδων. Ὄποταν δὲ θέλουν νὰ φάγωσιν αὐτάς τὰς βρέχουσι μὲ ὕδωρ. Ἐκαστον ἄτομον, λέγει ὁ Κ. Οὐμβόλδ δαπανᾷ καθ' ἡμέραν τὰ τρία τέταρτα ἢ τέσσαρα πέμπτα μιᾶς λίτρας γῆς.

Οἱ Ὀττομάχαι ἔχουσι μεγάλην φροντίδα ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ χύματος τὸ ὁποῖον τοῖς χρησιμεύει ὡς τροφή, καθύτι διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ φαγητοῦ ἀπέκτησαν μεγίστην λεπτότητα ὀρέξεως, εἰς τρόπον ὥστε, ἐν καιρῷ τῆς ζηρασίας ὀποταν ἔχουσιν ἰχθεῖς ἐν ἀφθονίᾳ, τρώγουσι καθ' ἑκάστην μετὰ τὸ γεῦμά των μερίδας τινὰς ἐκ τοῦ γλινώδους τούτου χύματος ἀντὶ γλυκυμάτων ἢ ὀπύρων.

Ἡ ὄρεξις αὕτη εἶναι τάχα ἐπίπλαστος προελθοῦσα εἰς τοὺς ὄχλους τούτους κατ' ἀρχὰς ἀπὸ πραγματικὴν ἀνάγκην τροφῆς, καὶ ἐξακολουθήσασα ἐπομένως, ὡς ἐκ τῆς πρὸς τὸ ζῆν ἀνωμαλίας αὐτῶν; αἱ γαῖαι ἔχουσι τῶ ὄντι θρεπτικὴν δύναμιν; ἢ δὲν χρησιμεύουσιν εἰμῇ εἰς τὸ νὰ κατασιγάζωσιν οὕτως εἰπεῖν τὴν πείναν, ἐνῶ τὸ σῶμα διατηρεῖται ζῶν βραδέως διὰ τῆς

ιδίας αὐτοῦ οὐσίας ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ κοιμώμενα ζῶα; περὶ τούτων πάντων δὲν ὑπάρχουν εἰσέτι ἀρκετὰ φῶτα διὰ τὴν ἀποφασίση τῆς ὀριτικῶς νέαι παρατηρήσεις μακρὰ καὶ συνεχεῖς δύνανται μόναι νὰ ὀδηγήσωσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον φαίνεται ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι οἱ ὀττομάχοι δύνανται νὰ συναριθμηθῶσι μεταξὺ τῶν ῥυπαροτέρων καὶ ἀσχημοτέρων λαῶν, πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐξηγεῖ κατὰ τι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς τροφῆς των.

Ἰπάρχει ἀκόμη περὶ τὰς ἐξαγωγὰς τῆς ὀρενόχης, ἔθνος τι ἀδάμαστον τοῦ ὁποίου τὰ ἔθνη εἶναι ἀρκετὰ παράδοξα. Τὸ ἔθνος τοῦτο εἶναι οἱ Γουαράνοι (Guaranis), οἵτινες εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν, ὁπότεν ἡ Δέλτα καλύπτεται ἀπὸ πλυμύραν, ὅμοιοι μὲ πύθικας ζῶσιν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων. Οἱ μεγάλοι φοίνικες προμηθεύουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν τροφήν καὶ τὴν κατοικίαν, καὶ μὲ τὰ νεῦρα τῶν φύλλων τῶν δένδρων τούτων ὑφαίνουσι ψάθας, τὰς ὁποίας ἐξαπλοῦσι τεχνιέντως ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον κορμόν.

Αἱ μεταίωροι αὗται κατοικίαι εἶναι ἐν μέρει κεκαλυμμένα μὲ γλίνην· αἱ γυναῖκες ἀνάπτουσι ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ταύτης σίθης τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας πῦρ, καὶ ὁ περιηγητὴς ὅσας πλέει ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν νύκτα, παρατηρεῖ μακρὰς σειρὰς φλογῶν εἰς τὰ ὕψη τοῦ αἰθέρος, ὅλως διόλου ἀποχωρισμένας τῆς γῆς.

Οὗτω, λέγει ὁ Κ. Οὐμβόλδ, εὐρίσκομεν εἰς τὸν κατώτερον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ βαθμὸν τὴν ὑπαρξίν ἐνὸς ὄχλου προσκολλημένου εἰς ἓν εἶδος δένδρου καὶ ὁμοιάζοντος τὰ ζωῦφια ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν ζῶσιν εἰμὴ διὰ τινων μερῶν ἐνὸς ἄνθους. (10.)

Τρόπος τοῦ νὰ κατασκευάσῃ τις ἀδιάβροχον πᾶν εἶδος ὑποδήματος.

Οἱ ἀλιεῖς τῆς νέας Ἀγγλίας γνωρίζουσιν ἐκ παραδόσεως τὴν ἐξῆς ἀλοιφήν, ἥτις ἀποκαθιστᾷ ἀδιάβροχα τὰ ὑποδήματά των. Βράζουσι μίαν λίτραν λινέλαιον, ἡμίσειαν λίτραν στέατος, ἕξ οὐγκίας κηρίου λευκοῦ, καὶ τέσσαρας οὐγκίας ῥητίνης. Με τὴν ἀλοιφήν ταύτην θερμὴν ἔτι οὔσαν (ἔχι ὅμως τόσον ὥστε νὰ καύσῃ τὸ δέσμα) χρίει καλῶς τὰ νέα σανδάλια ἢ ὑποδήματα μὲ ἐν κόρηθρον (βούρτσαν)· καὶ ἡ ἀλοιφή αὕτη ξηρανθεῖσα δὲν ἀφαιρεῖ τὴν φυσικὴν μαλακότητα τοῦ δέρματος. Οἱ ἀλιεῖς διαμένουν πολὺ διάστημα καιροῦ εἰς τὸ ὕδωρ μὲ τὰ οὗτω παρασκευασθέντα ὑποδήματα. (6.)

